

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

186. Quidam professus ex causa metus annullavit suam professionem,
postea matrimonium inire volebat, quesivit à me, an licite fieri possit? Ex
p. 6. tr. 7. & Misc. 2. res. 51.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

professione Regulari, cap. 6. n. 9. vbi citat Nauarrum, Rodriquez, Sanchez, & Bonacinam, quibus ego addo Caietanum in 2. 2. q. 18. art. 5. Azorium part. 1. lib. 12. cap. 4. quest. 7. Suarez de Religione, tom. 3. lib. 7. cap. 1. num. 4. Lessius lib. 2. c. 41. dub. 7. n. 60. Layman. lib. 4. tract. 5. cap. 5. n. 9. & Caltrum Palaum tom. 3. tract. 16. disp. 2. punct. 5. n. 3. Et ratio est, quia voluntas non fertur in incognitum: ergo si vult ratificare professionem debet eius nullitatem prænouisse: tum quia ignorans non consentit, si per errorem ff. de iurisdict. omni. iudic. caus. 29. quest. 1. in iuris: Ergo ignorans nullitatem suæ professionis per quemcumque actum subsequenter, etiam intentione eam ratificandi, non ratificat, si ignoret eius nullitatem: nisi ratificet ex suppositione quoddam sit inualida.

2. Dicendum est igitur non posse ratificari professionem, nisi professus professionis antefactæ nullitatem cognoscat: quia habere non potest voluntatem ratificandi professionem nisi cognoscat ratificationem esse sibi possibilem: sed ratificatio possibilis non est, nisi professio nulla existerit: ergo non potest habere voluntatem ratificandi, nisi nullitatem professionis cognoscat. Ab hac tamen regula excipiendus est, qui vellet professionem suam ratam esse, si fortè à principio fuit inualida: sic enim esto inualidam esse non cognoscat determinatè, tamen sub statu possibili, & sub ea conditione eam ratificare intendit, quod sufficiens est ad inualidam professionem ratificandam, vt bene annotauit Lessius lib. 2. cap. 41. dub. 7. num. 60.

3. His tamen (attendant Lectores) non obstantibus, nouissime Sacra Rota in causa Vlixbonen. nullitatis professionis die 17. Maij 1641. coram doctissimo, & amantissimo Domino meo Carillo negatiuam sententiam tenuit, attestando quoddam affirmatiuam sententiam, vt minus tutam, Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Interpretum non amplectitur, sed potius contrarium pluries declarauit. Ego circa hoc plures difficultates habebam; sed vt par est dictis decisionibus humiliter acquiesco. Non desinam tamen adnotare olim Sacram Rotam decis. 179. n. 7. & decis. 397. n. 5. part. 4. sententiam affirmatiuam tenuisse.

RESOL. CLXXXVI.

Quidam professus ex causa metus annullauit professionem suam, postea matrimonium inire volebat, quasiuit à me, an licitè fieri possit? Ex part. 6. tract. 7. & Misc. 2. Resol. 51.

§. 1. **D**ictus Religiosus intrepidè asserbat iam suam professionem fuisse nullā, & ex hoc matrimonium inire ei non esse interdictum, cum votum Religionis iam euauisset. Respondi toto cælo errare: quia etiam cognita nullitate suæ professionis non remanet liber à voto castitatis, ac proinde eum non posse contrahere matrimonium, vt patet, ex cap. placet 12 de conuers. coniugat. nam cum castitas sit annexa essentialiter statui Religioso, vt probat Sanchez de matrimonio, lib. 7. disp. 25. num. 8. Sequitur vt professionem faciens in Religione emitat per se & principaliter votum castitatis: ergo licet istud votum non valeat tanquam solemne, valebit tamen eo modo, quo valere potest, nempe tanquam simplex. Et ita docet Paludanus in 4. dist. 37. quest. 1. num. 2. Sanchez lib. 7. disp. 27. num. 13. Tiberius in instruct. Ordinand. cap. 11. quest. 80. & alij.

RESOL. CLXXXVII.

An Religiosus nulliter professus incurrat suspensionem,

si ordinetur, & irregularitatem si celebret? Et in §. ultimo huius resolutionis docetur, quid facere debeant Episcopi, quando Regulares ordinant? Ex p. 4. tract. 2. Res. 82.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondeo, tum quia Ordines sacros sine titulo suscipit, tum quia accedit ad Ordines sine litteris dimissorijs legitimi Prælati, & ideo consequenter incidit in suspensionem, & si celebret, irregularitatem incurrit, nisi ignorantia, vel metus infamiae excuset à culpa suscipientem, vel exercentem Ordines susceptos sine valido professionis titulo; leges enim humanæ cum graui incommodo obligare non solent, & hæc omnia docet Bonacina tract. de clausura, quest. 2. punct. 10. diff. 5. n. 4.

2. Sed ego hic pro Dominis Episcopis aduertam quid facere debeant quando Regulares in sacris Ordinibus ordinant, nempe nullum Regularem ordinare nisi iuratum, scripserit quoque suo chirographo confirmato affirmet coram Antistite, se quemadmodum fecerit professionem, ita firmam & ratam semper habuisse, quod scriptum in Episcopali archiuo asseruandum Cancellario tradat; & ita ordinabat Regulares Eminentiſſ. Cardinalis Fridericus Borromæus Archiepiscopus Mediolanensis, vt patet in sua institutione pro ordinandis, edita Mediolani anno 1602. fol. mibi 110. & ideo Bartholomæus Gauantus in enchirid. Episcoporum, ver. Ordines maiores, n. 28. sic asserit: regulares titulo paupertatis ordinentur, sed iurent coram Episcopo se spontè professionem solemnem emisisse, aut ratam habuisse. Ita ille, qui etiam citat Synodum Prouincialem Quintam Mediolanensem.

RESOL. CLXXXVIII.

An Regularis, qui scit professionem suam irritam, & ordinatur, peccet mortaliter, & sit suspensus? Ex p. 3. tr. 2. Res. 113.

§. 1. **H**ic casus olim accidit, & de illo interrogatus fui, & tunc affirmatiuè respondi, & addidi Laurentium Portel in dub. Regul. v. Ordine sacro, n. 8. vbi sic ait. Qui fecit professionem irritam, & hoc si notum est, peccat mortaliter; si permittat se ordinari Ordine sacro; ordinatur enim tunc sine titulo patrimonij; quod est contra ius commune, & præterea manet suspensus. Ita ille, qui citat Emanuelem Rodriq. in addit. ad summ. tom. 4. cap. 65. num. 10. & Sayrum de cens. lib. 4. cap. 13. n. 14. quos nouissime citat etiam, & sequitur Hieronymus Rodriq. in compen. qq. Regul. resol. 106. num. 25.

RESOL. CLXXXIX.

An hodie virtute privilegiorum possint Regulari expellere Religiosos propter delictum graue semel perpetratum, non obstante Decreto Urbani VIII. de vit. & fugitiuis? Et notatur, quod generales Societatis Iesu hodie possunt expellere suos subditos ex alijs titulis, quam incurribilitatis. Ex part. 9. tract. 9. & Misc. 4. Res. 58. alias 57.

§. 1. **I**oseph. Gibalinus nouissime edidit suas celeberrimas Disquisitiones Canonicas de Clauſura Regulari, & in Disquis. 2. cap. 4. §. 13. num. 67. affirmatiuam sententiam docet, sic enim asserit. Dico quod non esse perpetuo necessariam propter dictam incurribilitatem ad expulsionem, quæ iusta aliquando exit propter vnum aliquod crimen graue, & leuissimum.

Quamuis nō plenè sup. doctrina seq. huius R. lege tamen supra doctrinā §. vlt. Ref. 179 & infra 341 & inferius in tr. 2. ex Ref. vnica & latissima eius doctrina, vbi de §. Quod confirmatur.